

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 27.06.1968, sp. zn. 7 Tz 7/68, ECLI:CZ:NS:1968:7.TZ.7.1968.1

Číslo: 21/1969

Právní věta: K výkladu pojmu soustavně vynechává pracovní směny v ustanovení § 21 písm. b) zák. č. 38/1961 Sb.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 27.06.1968

Spisová značka: 7 Tz 7/68

Číslo rozhodnutí: 21

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Přestupky, Provinění

Předpisy: 38/1961 Sb. § 21 ods. b

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 21/1969 sb. rozh.

K výkladu pojmu „soustavně vynechává pracovní směny“ v ustanovení § 21 písm. b) zák. č. 38/1961 Sb.

Nedocházení do práce po tři po sobě následující dny nelze považovat za soustavné vynechávání směn.

(Rozsudek Nejvyššího soudu z 27. června 1968, [7 Tz 7/68](#).)

Nejvyšší soud zrušil pro porušení zákona v ustanovení § 21 písm. b) zák. č. 38/1961 Sb. a § 1 písm. b) zák. č. 58/1965 Sb. rozsudek okresního soudu ve Frýdku-Místku z 15. srpna 1966 sp. zn. 3T 159/66, jímž byl obviněný uznán vinným proviněním proti pracovní kázní podle § 21 písm. b) zák. č. 38/1961 Sb., a vrátil věc prokurátorovi k novému jednání a rozhodnutí.

Z odůvodnění:

Pravomocným rozsudkem okresního soudu byl obviněný uznán vinný proviněním proti pracovní kázní podle § 21 písm. b) zák. č. 38/1961 Sb. a odsouzen za to podle § 2 odst. 1 zák. č. 58/1965 Sb. k trestu odnětí svobody v trvání pěti měsíců, přičemž byl výkon tohoto trestu podmíněně odložen na zkušební dobu dvou let.

Uvedeného provinění se obviněný dopustil podle zjištění okresního soudu tím, že ve dnech 11. až 15. dubna 1966 jako průvodčí ČSD bezdůvodně nenastoupil do práce, a to přesto, že již byl 28. prosince 1965 místním lidovým soudem pro totéž provinění postižen.

Proti tomuto rozsudku podal předseda Nejvyššího soudu stížnost pro porušení zákona, v níž namítal nesprávnost postupu okresního soudu, jestliže došel k závěru, že lze nenastoupení práce v daném případě považovat za provinění podle § 21 písm. b) zák. č. 38/1961 Sb. a projednat věc ve smyslu zákona č. 58/1956 Sb. před soudem.

Nejvyšší soud došel k závěru, že byl porušen zákon.

Podle ustanovení § 21 písm. b) zák. č. 38/1961 Sb. se dopustí provinění proti pracovní kázní pachatel, který soustavně bez závažného důvodu vynechává pracovní směny, nebo který předstírá pracovní neschopnost.

Podle zjištění okresního soudu vynechal obviněný bezdůvodně čtyři směny. Tento závěr okresního soudu není však zcela v souladu s výsledky provedeného důkazního řízení.

Podle zprávy náčelníka železniční stanice se obviněný dostavil dne

14. dubna 1966 do zaměstnání. Směna byla však již obsazena, a proto i tato směna se mu počítala jako neomluvená. S tímto závěrem, který převzal i okresní soud, se však nelze ztotožnit. Směna na den 14. dubna 1966 byla předem obsazena zřejmě z toho důvodu, že obviněný na předcházející směnu nenastoupil a s jeho nástupem na tento den se již nepočítalo. Pro posouzení soudu byla však rozhodující skutečnost, že obviněný se dne 14. dubna 1966 do práce dostavil. Bez ohledu na opatření, které v tomto směru učinil zaměstnavatel obviněného, nebylo možné tuto směnu z hlediska posouzení provinění považovat jako směnu zameškanou.

Podle zmíněné zprávy náčelníka stanice ČSD obviněný nenastoupil na směnu ve dnech 11. až 13. dubna 1966. Obviněný tudíž podle této zprávy zameškal bezdůvodně jen dvě směny. Otázka, zda obviněný zameškal bezdůvodně dvě nebo tři směny, není však v tomto případě pro posouzení věci rozhodující.

Jak již bylo uvedeno, lze podle § 21 písm. b) zák. č. 38/1961 Sb. postihnout pachatele jen tehdy, když bez závažného důvodu soustavně vynechává pracovní směny.

Za soustavné je tu nutno považovat vynechávání většího počtu směn za sebou anebo též častější vynechávání jednotlivých směn. Při posouzení obsahu pojmu „většího počtu směn“ je nutno přihlídnout též k ustanovení § 77 zákona č. 65/1965 Sb. Podle tohoto ustanovení lze pracovníku při závažném nebo opětovném porušení pracovní kázně uložit jako výchovný prostředek některé z kárných opatření v tomto ustanovení uvedených.

Podle ustálené praxe je opětovnost daná tehdy, došlo-li k druhému případu porušení pracovní kázně. Musí jít však o činnost, která trvala delší dobu, resp. se opakovala, přičemž jednotlivá jednání pracovníka musí být v úzké časové souvislosti.

I když v ustanovení § 77 citovaného zákona jsou zahrnuta nejen zameškání směn, ale i porušení pracovní kázně jiným způsobem (např. pozdní docházkou, předčasným odchodem apod.), je nepochybné, že při postihu podle citovaného zákonného ustanovení se předpokládá, že zaměstnanec porušil pracovní kázeň po dobu delší než dva nebo tři dny.

Postih podle § 21 písm. b) zák. č. 38/1965 Sb., a to zejména s přihlédnutím k ustanovení § 1 zák. č. 58/1965 Sb. je přísnější, než opatření podle zákona č. 65/1965 Sb. Z tohoto tedy vyplývá, že podle §

21 písm. b) zák. č. 38/1961 Sb. se u pachatele předpokládá vážnější narušování pracovní kázně než podle zítovaného zákoníku práce. Proto při posuzování jednání pachatele nelze nenastoupení do práce po dva nebo tři dny po sobě jdoucí považovat za soustavné vynechávání pracovních směn.

V této věci proto nebyly dány zákonné podmínky pro to, aby mohl být skutek obviněného posouzen jako provinění proti pracovní kázni podle § 21 písm. b) zák. č. 38/1961 Sb. a tudíž nebyly ani důvody k postavení obviněného před soud.